

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaly Bejčkové v právní věci žalobce: **V havarijní zóně jaderné elektrárny Temelín**, občanské sdružení se sídlem Neznašov 122, Všemyslice, zast. JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem se sídlem Převrátilská 330, Tábor, proti žalovanému: **Státní úřad pro jadernou bezpečnost**, se sídlem Šenovázňné nám. 9, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně žalovaného ze dne 4. 12. 2007, č.j. 32226/2007/PrO/kpam,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí předsedkyně Úřadu pro jadernou bezpečnost ze dne ze dne 4. 12. 2007, č.j. 32226/2007/PrO/kpam, se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.760,- Kč, k rukám JUDr. Miloše Tuháčka, advokáta, do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku. Uvádí, že se obrátil na žalovaného se žádostí o poskytnutí informací obsažených v devíti souborech dokumentů, které měl žalovaný získat od společnosti ČEZ, a.s. Povinný subjekt žádosti nevyhověl s poukazem na ochranu obchodního tajemství, rozklad podaný žalobcem byl zamítnut. Toto rozhodnutí zrušil zdejší soud rozsudkem ze dne 14. února 2007, č.j. 10 Ca 55/2006-37. V dalším řízení povinný subjekt věc vyhodnotil stejným způsobem, tj. odmítl požadované informace poskytnout s poukazem na obchodní tajemství. Proti tomuto rozhodnutí uplatnil žalobce rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím.

Žalobce žalovanému vytýká, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak požadované informace naplňují skutkovou podstatu obchodního tajemství. Poukazuje na § 17

obchodního zákoníku a upozorňuje, že má-li se skutečně jednat o obchodní tajemství, musí být naplněny všechny pojmové znaky. Podle názoru žalobce nemůže dokument (listina) pojmově tvořit obchodní tajemství, nýbrž za obchodní tajemství je možno označit toliko informace v požadovaných dokumentech označené. Proto je povinný subjekt povinen zkoumat každou jednotlivou informaci, příp. věcně ucelený okruh informací, z hlediska naplnění legální definice obchodního tajemství. Existenci obchodního tajemství nelze dovodit jen z vůle jedné strany dokumenty utajit a za obchodní tajemství je označit. S posouzením ostatních znaků obchodního tajemství se žalovaný dle žalobce vypořádává zcela nepřipustně odkazem na skutečnost, že není v jeho možnostech provádět hlubší posouzení. Byl-li povinný subjekt nucen se obrátit na společnost ČEZ a.s. se žádostí o podrobnější informace, svědčí to o skutečnosti, že povinnému subjektu nebylo v době doručení žádosti zřejmé, zda požadované informace tvoří obchodní tajemství této společnosti. Žalobce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7 A 118/2002 ze dne 9. 12. 2004, dle kterého musí být předmětná informace výslovně označena jako obchodní tajemství již před doručením žádosti o poskytnutí informace.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že společnost ČEZ a.s. již při předání dokumentů jejich obsah označila za obchodní tajemství (příslušným razítkem). Dále pak uvádí, že byly naplněny i ostatní znaky obchodního tajemství, byť například to, zda mají tyto informace skutečnou či alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu nemůže žalovaný dle svého názoru posoudit, neboť není subjektem, který podniká na trhu s elektřinou prostřednictvím využívání jaderné energie.

Soud ze správního spisu předloženého žalovaný správním orgánem zjistil následující skutkový stav:

Dne 21.11.2005 byla Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost doručena žádost žalobce o informace podle zákona o informacích, v níž uvedl, že dne 8.7.2004 se uskutečnilo se společností ČEZ, a.s. utajené jednání, při níž byla uvedená společnost seznámena s nedostatky zjištěnými na prvním hlavním výrobním bloku Jaderné elektrárny Temelín, přičemž Státním úřadem pro jadernou bezpečnost bylo uloženo této společnosti, aby předložila:

- 1) seznam vad a nedodělků zjištěných dotčenými orgány státní správy,
- 2) způsob odstranění všech vad a nedodělků ze zkoušek prováděných při všech etapách uvádění do provozu tak, aby žadatel naplnil § 17 odst. 1 písm. a), b) vyhl. č. 106/1998 Sb.,
- 3) protokol č. OP 53Z1 ze dne 31.1.2002, jímž byla identifikována vada během etapy energetického spouštění přetrvávající i během zkušebního provozu
- 4) výčet všech poruch na systémech TQ za období let 2003-2004 pro oba bloky Jaderné elektrárny Temelín s vyhodnocením poruchovosti vzhledem ke kořenové příčině a přijatými opatřeními pro odstranění příčin událostí, zamezení jejich opakování a harmonogramu realizace,
- 5) podrobné charakteristiky všech událostí dosahující stupně nula a více dle stupnic INES,
- 6) harmonogram realizace odstranění vady projektu chlazení čerpadel TQ systému (ucpávání tras chlazení čerpadel),
- 7) harmonogram realizace odstranění vady projektu na automatickou regulaci výtlaku NT čerpadel TQ systémů při jejich používání k dochlazování,
- 8) zprávu ÚAM a KPSAG k problematice netěsnosti na výtlaku čerpadel při dochlazování, včetně harmonogramu postupu pro odstranění zjištěných nedostatků,

9) návrh řešení problematiky nespolehlivé funkce pohonů klastrů spolu s časovým harmonogramem realizace.

Žadatel požádal o výše uvedené v podobě kopii listin nebo na CD či jiném nosiči dat.

Přípisem ze dne 23.11.2005 požádal správní orgán I. stupně ČEZ, a.s. o sdělení, zda může uvolnit informace požadované v příložené žádosti o informace a přípisem doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 29.11.2005 sdělil ČEZ, a.s., že nesouhlasí s uvolněním informací pro občanské sdružení „V havarijní zóně jaderné elektrárny Temelín“, požadavky sdružení byly účelově vybrány z protokolu z ústního jednání konaného dne 8.7.2004 ve věci projednání připomínek k dokumentaci předané v rámci žádosti ČEZ, a.s. o vydání povolení k provozu pro 1. blok Jaderné elektrárny Temelín. Toto stanovisko se opírá smlouvu mezi ČEZ-ETE a Státním úřadem pro jadernou bezpečnost ze dne 16.9.1999 o poskytování informací obsahujících obchodní tajemství uzavřenou ve smyslu ust. § 262 odst. 1 a § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Podklady vyžadované občanským sdružením označil ČEZ, a.s. jako obchodní tajemství, a proto Státní úřad pro jadernou bezpečnost není oprávněn ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o informacích požadované informace poskytnout.

Dne 5.12.2005 vydal Státní úřad pro jadernou bezpečnost rozhodnutí, jímž rozhodl tak, že neposkytuje s odvoláním na § 9 odst. 1 zákona o informacích informace v podobě listinné (kopie listin) nebo elektronické (na CD nebo jiném nosiči dat) ve výčtu jak je specifikován v žádosti občanského sdružení V havarijní zóně Jaderné elektrárny Temelín ze dne 16.11.2005. V odůvodnění uvedl správní orgán I. stupně, že občanské sdružení požádalo o poskytnutí informací s odkazem na jednání dne 8. 7. 2004 mezi Státním úřadem pro jadernou bezpečnost a společností ČEZ, a.s. Ústní jednání dne 8. 7. 2004 se konalo ve správním řízení k žádosti ČEZ, a.s. o povolení provozu 1. bloku jaderné elektrárny Temelín podle § 9 odst. 1 písm. d) zákona č. 18/1997 Sb.; jednání bylo zakončeno protokolem, který obsahuje 10 požadavků Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, jejichž splnění bylo podmínkou k pokračování správního řízení ve věci výše uvedené žádosti ČEZ, a.s. Plnění těchto požadavků zaslal ČEZ, a.s. Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost, který toto plnění akceptoval, což vyplývá i z odůvodnění rozhodnutí Státního úřadu pro jadernou bezpečnost k povolení provozu 1. bloku jaderné elektrárny Temelín, které je dostupné na webové stránce Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. ČEZ, a.s. tj. subjekt, od kterého Státní úřad pro jadernou bezpečnost požadované informace získal, označil údaje v nich obsažené za obchodní tajemství a požádal, aby nebyly poskytovány třetím stranám, což následně potvrdil i na dotaz Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, zda označení předložených dokumentů jako obchodní tajemství trvá. Protože Úřad nemá pochybnosti o tom, zda informace (dokumenty) označené jako obchodní tajemství jsou předmětem obchodního tajemství, nemůže postupovat jinak, než že informace neposkytne.

Rozhodnutím ze dne 3.1.2006 č.j. 1286/2006 byl zamítnut rozklad žalobce s odůvodněním, že důvodem neposkytnutí požadovaných dokumentů byla skutečnost, že se jedná o dokumenty, ve kterých ČEZ, a.s. označil údaje v nich uvedené za obchodní tajemství a požádal, aby nebyly poskytovány třetím osobám. V daném případě správní orgán II.stupně nezískal pochybnosti o tvrzení nositele informace označené jako obchodní tajemství o tom, že informace uvedené v dokumentu jsou předmětem obchodního tajemství. K námitce odvolatele poskytnout ve smyslu § 12 zákona o informacích alespoň všechny zbývající a doprovodné informace správní orgán II. stupně uvedl, že Státní úřad pro jadernou bezpečnost nemohl tak učinit, neboť společnost ČEZ, a.s. označila dokumenty obchodním tajemstvím jako celek. Tento projev vůle podnikatele je nucen úřad respektovat za stavu, že shledal, že i ostatní

pojmové znaky obchodního tajemství, jsou naplněny. Protože odvolatel požadoval informace v podobě kopií dokumentů, nebyly shledány žádné jiné informace podle § 12 zákona o informacích jako zbývající a doprovodné, které by mohly být poskytnuty.

Obě vydaná správní rozhodnutí zrušil Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. března 2007, č.j. 10 Ca 55/2006-37. Uvedl, že shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť správní orgán zcela nedostatečně odůvodnil v čem konkrétně spatřuje povahu obchodního tajemství. Je nezbytné, aby správní orgán uvedl, z čeho konkrétně usuzuje, resp. z jakých skutečností vychází, dospívá-li k závěru, že jde o předmět obchodního tajemství. Nelze připustit, aby správní orgán toliko ocitoval § 17 obchodního zákoníku.

Ve spisovém materiálu je dále založen přípis ze dne 15. 10. 2007, kterým ředitel úseku elektráren společnosti ČEZ a.s. sdělil žalovanému, že předmětné informace jsou analytického charakteru, které rozebírají stavy a skutečnosti vzniklé v průběhu spouštění a provozování 1. bloku Jaderné elektrárny Temelín (JETE). Tyto informace nejsou v obchodních a technických kruzích běžně dostupné, neboť JETE je jednou z posledních spuštěných elektráren typu VVER 1000.

Rozhodnutím ze dne 19. 10. 2007, č.j. 28096/3/2007, žalovaný rozhodl tak, že požadované informace s odvoláním na § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. neposkytuje. Uvedl, že po vrácení věci k dalšímu řízení požádal o stanovisko společnost ČEZ a.s. a její stanovisko zrekapituloval (viz výše). Dále konstatoval, že celou věc znovu přezkoumal zejména se zřetelem na to, zda požadované informace mají všechny znaky obchodního tajemství. Vycházel přitom ze stanoviska společnosti ČEZ a.s., o jehož věrohodnosti nemá pochyby, a dospěl k jednoznačnému závěru, že požadované informace spadají do režimu obchodního tajemství. Mají jak obchodní, tak technický charakter a jsou nedílně spjaty se společností ČEZ a.s.. Ve vyjádření této společnosti bylo konkrétně prokázáno, že požadované informace mají nemateriální hodnotu, neboť nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné. Společnost ČEZ a.s. dle žalovaného mnohokrát upozornila na svůj zájem předmětné informace utajit (viz dopis ze dne 24. 11. 2005).

O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhodla předsedkyně žalovaného rozhodnutím ze dne 4. 12. 2007, č.j. 32226/2007/PrO/kpam, kterým podaný rozklad zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila. K podstatě věci uvedla, že je-li požadovaná informace označena za obchodní tajemství, povinný subjekt ji neposkytne (§ 9 odst. 1 InfZ v příslušném znění). Pokud žalobce namítá, že povinný subjekt má poskytnout alespoň všechny zbývající a doprovodné informace, nemohl tak žalovaný učinit, neboť společnost ČEZ a.s. označila dokumenty obchodním tajemstvím jako celek. K námitkám žalobce dále žalovaný uvedl, že soudem mu bylo vytknuto, že nedostatečně zjistil skutkový stav, proto se obrátil opět na společnost ČEZ a.s. se žádostí o podrobnější informace právě proto, aby mohl lépe „zdůvodnit skutkový stav“. Společnost ČEZ a.s. již při předání dokumentů označila výše uvedené dokumenty jako obchodní tajemství a to jednotlivé stránky všech devíti dokumentů razítkem se slovy „Obchodní tajemství ČEZ, a.s.“ ve smyslu dohody se žalovaným o způsobu označování dokumentů. Žalovaný dále uvedl, že pokud jde o další znaky obchodního tajemství, tj. zda jde o skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy, které souvisejí s podnikem, mají alespoň potenciální hodnotu a nejsou v příslušných kruzích dostupné, není v časových možnostech SÚJB provádět hlubší posouzení. Žalovaný provedl toto posouzení v obecné rovině se znalostí daného stavu, aniž by mohl provádět hlubší srovnání výrobních programů výrobců a provozovatelů jaderných zařízení mimo ČEZ a.s. Dále pak předsedkyně

žalovaného uvedla, že navíc nepovažuje rozhodnutí Městského soudu za správné, a proto se ve věci obrátila na Nejvyšší správní soud, který ve věci dosud nerozhodl.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Městský soud v Praze o podané žalobě rozhodl bez nařízení ústního jednání, když se oba účastníci k dotazu soudu k této otázce nevyjádřili a má se tedy za to, že s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Předně je třeba zdůraznit, že soud při posuzování předmětné věci vyšel z právní úpravy platné v době, kdy správní orgán obdržel předmětnou žádost, tedy právní úpravy platné před účinností zákona č. 61/2006 Sb., dle jehož přechodných ustanovení obsažených v Čl. II. bodu I. pro vyřízení žádostí, které povinný subjekt obdržel přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy.

Dle § 9 odst. 1 InfZ: *„Pokud je požadovaná informace označena za obchodní tajemství, povinný subjekt ji neposkytne.“*

Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 7 A 118/2002-37 ze dne 9. 12. 2004 uvedl: *„Označení určité skutečnosti za obchodní tajemství ve smyslu § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, musí být z hlediska § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, výslovně označeno před doručením žádosti o poskytnutí informace.“*

Dále pak Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 7 As 24/2007-106 ze dne 27. 3. 2008 uvedl: *„Pouhé označení informace podnikatelem za obchodní tajemství není dostačující k tomu, aby požadovaná informace nebyla poskytnuta s odkazem na § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném do 22. 3. 2006. Správní orgán je vždy povinen zkoumat, zda informace označená podnikatelem za obchodní tajemství skutečně splňuje všechny náležitosti obchodního tajemství podle § 17 obchodního zákoníku.“*

Tímto rozsudkem Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost směřující proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 1. března 2007, č.j. 10 Ca 55/2006-37, kterým zdejší soud zrušil vydaná správní rozhodnutí v nyní projednávané právní věci.

Je mimo jakoukoli pochybnost, že žalovaný, jakožto státní orgán, který vykonává státní správu a dozor při využívání jaderné energie a ionizujícího záření a v oblasti radiační ochrany (§ 3 odst. 1 zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů), je povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. Správní orgán je především vázán zásadou zákonnosti (§ 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), postupuje vždy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Zákon o svobodném přístupu k informacím obecně zakládá tzv. úplnou informační povinnost, tj. povinné subjekty poskytují veškeré informace vztahující se k jejich působnosti. Zákon však zná několik výjimek, především jde o ochranu utajovaných informací, informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby, důvěrnosti majetkových poměrů třetích osob či ochrany obchodního tajemství. Neposkytne-li povinný subjekt požadovanou

informaci, musí své rozhodnutí dostatečně přesvědčivým a přezkoumatelným způsobem odůvodnit. V případě poukazu na ochranu obchodní tajemství je nezbytné, aby povinný subjekt přesně odůvodnil jaký je charakter požadovaných informací, z jakých důvodů je třeba jej považovat za obchodní tajemství a zda naplňuje všechny znaky obchodního tajemství. Platí přitom, že nelze-li vyhovět žádosti zcela, musí poskytnou požadované informace alespoň částečně. Právo na informace je zakotveno v ústavním pořádku a případné výjimky je tedy nezbytné posuzovat restriktivně. Žalovaný namísto toho v žalobou napadeném rozhodnutí uvádí, že informace nemohl poskytnout ani částečně, neboť společnost ČEZ a.s. označila dokumenty obchodním tajemstvím jako celek. Pochopitelně však není rozhodující, zda byly předmětné dokumenty takto označeny, ale zda naplňovaly materiální kritéria obchodního tajemství, tj. zda se skutečně o obchodní tajemství jedná či nikoliv.

Žalobce na žalovaném požadoval následující dokumenty:

- 1) seznam vad a nedodělků zjištěných dotčenými orgány státní správy,
- 2) způsob odstranění všech vad a nedodělků ze zkoušek prováděných při všech etapách uvádění do provozu tak, aby žadatel naplnil § 17 odst. 1 písm. a), b) vyhl. č. 106/1998 Sb.,
- 3) protokol č. OP 53Z1 ze dne 31.1.2002, jímž byla identifikována vada během etapy energetického spouštění přetrvávající i během zkušebního provozu
- 4) výčet všech poruch na systémech TQ za období let 2003-2004 pro oba bloky Jaderné elektrárny Temelín s vyhodnocením poruchovosti vzhledem ke kořenové příčině a přijatými opatřeními pro odstranění příčin událostí, zamezení jejich opakování a harmonogramu realizace,
- 5) podrobné charakteristiky všech událostí dosahující stupně nula a více dle stupnic INES,
- 6) harmonogram realizace odstranění vady projektu chlazení čerpadel TQ systému (ucpávání tras chlazení čerpadel),
- 7) harmonogram realizace odstranění vady projektu na automatickou regulaci výtlačku NT čerpadel TQ systému při jejich používání k dochlazování,
- 8) zprávu ÚAM a KPSAG k problematice netěsnosti na výtlačku čerpadel při dochlazování, včetně harmonogramu postupu pro odstranění zjištěných nedostatků,
- 9) návrh řešení problematiky nespolehlivé funkce pohonů klastrů spolu s časovým harmonogramem realizace.

Žalovaný odmítl informace poskytnout jako celek s obecným odkazem na obchodní tajemství, po zrušení svých rozhodnutí soudem rozhodl stejným způsobem. Nezabýval se přitom charakterem jednotlivých dokumentů, vyšel pouze z velmi stručného stanoviska společnosti ČEZ a.s. Lze přitom pochybovat, zda veškeré požadované informace mají charakter obchodního tajemství, zejména požadované charakteristiky všech událostí dosahující stupně nula a více dle stupnic INES (Mezinárodní stupnice hodnocení závažnosti jaderných událostí), seznam zjištěných vad a nedodělků atd. Žalovaný ve svém rozhodnutí výslovně uvedl, že pokud jde o objektivní znaky obchodního tajemství, tj. zda jde o skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy, které souvisejí s podnikem, mají alespoň potenciální hodnotu a nejsou v příslušných kruzích dostupné, není v časových možnostech SÚJB provádět hlubší posouzení. Stejně tak ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že má za to, že byly naplněny i ostatní znaky obchodního tajemství, byť například to, zda mají tyto informace skutečnou či alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu nemůže žalovaný dle svého názoru posoudit, neboť není subjektem, který podniká na trhu s elektřinou prostřednictvím využívání jaderné energie.

Žalovaný je státním orgánem, který vykonává specializovaný odborný dozor. Lze proto předpokládat, že disponuje relevantními znalostmi o provozu jaderných zařízení, minimálně do té míry, aby mohl konstatovat, co ze žadatelem vyžádaných informací skutečně může být předmětem obchodního tajemství a co nikoliv, tedy například aby posoudil, co je informací v příslušných odborných kruzích obecně známou a dostupnou a co nikoliv. Pro posouzení, zda jde o obchodní tajemství, je nezbytné se podrobně zabývat povahou požadovaných dokumentů. Žalovaný však namísto toho uvádí, že není v jeho časových možnostech provádět hlubší posouzení či že tyto skutečnosti nemůže posoudit, neboť není subjektem, který podniká na trhu s elektřinou prostřednictvím využívání jaderné energie. Žalovaný tedy rozhodl nezákonně, neboť jeho povinností je se věcí podrobně zabývat, zjistit takový skutkový stav, o němž nejsou pochybnosti a v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím pak s žádostí žadatele naložit.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému správnímu orgánu dle § 78 odst. 4 s.ř.s.

Právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. a plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, která spočívá v odměně právního zástupce JUDr. Milošem Tuháčka, advokáta, za zastupování žalobce v řízení před zdejším soudem, a to za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci a podání žaloby) ve výši á 2.100,- Kč a dva paušální poplatky ve výši á 300,- Kč podle ustanovení § 9 odst. 3, písm. f), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 4.800,- Kč, po zvýšení o 20% DPH ve výši 5.760,- Kč. Žalobce dále zaplatil soudní poplatek z podané žaloby v částce 2.000,- Kč, celkem mu tedy soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 7.760,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 105 odst. 2 s.ř.s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 14. září 2010

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie